

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG ZITTING HOUDENDE TE
HASSELT, VIJFDE KAMER, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN

3.12.1990.

GR.NR.

REP.NR.

HYPOTHEEKWET.

IN ZAKE, A.R.NR.

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door zijn Executieve,

eiseres, vertegenwoordigd door Mr. _____, loco Mr. _____ advocaat
te _____

tegen :

_____, gepensioneerde, geboren dd. _____ wonende te _____

verweerder, verschijnende in persoon,

VOLGT HET VONNIS:

Gelet op:

-de inleidende dagvaarding bij geregistreerd exploot van
gerechtsdeurwaarder _____ te _____ dd. 16.6.1989 en overgeschre-
ven ter hypotheek te _____ op 20.6.1989;

-de neergelegde stukken en besluiten.

Eiseres verzocht onder andere om de verwijdering van een cara-
van dewelke door verweerder op een perceel grond werd geplaatst zonder
de vereiste toelating.

Na de dagvaarding verwijderde verweerder deze caravan zodat
eiseres thans nog enkel vordert dat verweerder zou veroordeeld worden
tot de kosten.

Vrijgesteld van het giffende. Afschrift
ter kennis en ter uitvoering van
artikel 712 van het Gerechtelijk
Wetboek.

3.12.1990.

-2-
INZAKE AR.NR.

Het is niet in betwisting dat verweerder de caravan plaatste en een zekere tijd liet staan ook nadat er een strafonderzoek was geopend.

Ook wanneer verweerder geen eigenaar zou zijn van de grond waar de caravan stond is het eiseres toegelaten een eis in herstel tegen hem in te stellen daar hij de caravan plaatste en in stand hield.

Verweerder stelt verder dat hij voor de geplaatste caravan geen toelating nodig had gezien de aard en bestemming ervan. De rechtbank kan deze zienswijze niet aanvaarden en verwijst ten deze naar art. 44 § 1.6. van de Stedebouwwet zoals aangepast bij de wet van 22.12.1970 nl. dat terzake een toelating vereist is vanwege het plaatselijke college van burgemeester en schepenen.

Verweerder bezat deze toelating niet en was derhalve in overtreding met genoemde wet.

Dat de grond waar de caravan stond niet gelegen zou zijn in "een groen natuurgebied" ontsloeg verweerder uiteraard niet om in het bezit te zijn van de vereiste toelating. Evenmin het feit dat het strafonderzoek blijkbaar het gevolg was van een klacht gedaan door een buur. De beschouwingen van verweerder over straf- en administratief recht zijn terzake niet dienend.

In de gegeven omstandigheden dient verweerder te worden veroordeeld tot de gerechtskosten.

De voorschriften van de artikelen 2-30 tot 37 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

Om deze redenen:

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart de herleide eis ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt verweerder tot de gerechtskosten, deze begroot in hoofde van eiseres op de som van 10.909fr (4.522fr dagvaardingskosten en rolzetting, 1.137fr overschrijving dagvaarding ter hypotheek, 5.250fr rechtsplegingsvergoeding) en begroot in hoofde van verweerder op 0fr.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de vijfde kamer, op het gerechtshof te Hasselt, op

3.12.1990.

-3-

INZAKE AR.NR. |

3 DECEMBER 1990, alwaar zetelden de heren:
Ondervoorzitter,
Griffier.